

STICHEL (l.c.) evenals KIRBY 1871, A Synonymic Catalogue of Diurnal Lepidoptera, p. 277, No. 22, beperkt *Anaea leonida* (Cr.) tot dit dier (CRAMER pl. 388 C en D).

Door deze bijzondere vangst is dus het vaderland Suriname onomstotelijk komen vast te staan.

In het aanhangsel door STOLL, 1791, op CRAMER, Uitlandsche Kapellen, pl. 6, f. 2a en 2b, worden de rups en de pop afgebeeld, welke dus betrekking hebben op *A. leonida* (Cr. p.p.) of op *A. eribotes* (F.) = *A. leonida* (Cr. p.p.) De betrokken rups leeft op „den Wilden Pruim-Boom, welke in Surinamen groeit”, l.c. p. 27.

Dr. A. DIAKONOFF berichtte mij, dat in het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden twee exemplaren van *A. leonida* staan, welke van CRAMER afkomstig zijn. Een dezer dieren, in wijze van opzetten geheel overeenkomende met CRAMER's afbeelding, werd door Dr. DIAKONOFF als lectotype aangewezen. Ook dit exemplaar kon ik ter vergadering tonen en een foto ervan wordt hierbij gepubliceerd (fig. 3 en 4).

Van deze plaats wens ik de heer JONKERS geluk met deze vangst en betuig ik hem de oprechte dank van het Zoölogisch Museum voor deze zending vlinders.

Summary

The first recent specimen of *A. leonida* (Cr. p.p.) and its lectotype in the Leiden Museum (plate 388 C—D in CRAMER, 1782) are discussed and figured.

Amsterdam-O., Zoölogisch Museum, Zeeburgerdijk 21.

De Nederlandse Prachtvliegen (Dipt., Otiidae)

door

W. J. KABOS

De kleine Acalypratae-familie der Otiidae (Ortalidae) levert nog steeds moeilijkheden op wat de systematische omgrenzing aangaat. Nauw verwant met de Boorvliegen (Trypetidae), verschillen zij daarvan door de nooit onderbroken costa en het beperkt zijn der frontaalborstels tot de top van het voorhoofd.

Terwijl sommige systematici een groot aantal kleine families handhaven, zijn anderen, zoals HENDEL, voor versmelting. Volgens HENNIG bezitten alle echte Otiidae een behaarde aedeagus, zonder glans penis. Op grond van dit kenmerk moet volgens zijn opvatting *Seioptera* niet tot de Ulididae maar tot de Otiidae gerekend worden. Ik beschouw *Seioptera* eveneens als een echte Otiide.

Het genus *Myrmecomylia* behoort volgens mijn indeling ook tot de Otiidae en dus niet tot de Platystomidae. Een glans penis ontbreekt bij dit genus.

Voor *Myennis octopunctata* voel ik veel voor plaatsing in de familie der Otiidae, omdat de Pterocallidae typisch nearctisch zijn.

Verwijderen wij *Seioptera* uit de Ulididae en *Myennis* uit de Pterocallidae, dan houden wij 8 genera over, nl. *Seioptera*, *Myennis*, *Tetanops*, *Ptilonota*, *Herina*, *Meliera*, *Meckelia* en *Myrmecomylia*.

De oekologie van de prachtvliegen is uiterst slecht bekend. DE MEIJERE en zijn

leerlinge mevr. B. DE VOS-DE WILDE beschreven de larve van *Myennis octopunctata*, gevonden achter boomschors. Deze saprofage larve is glad en bezit aan de onderzijde van de segmentgrenzen kleine tandjes.

Seioptera vibrans is gekweekt uit tuinaarde en uit tomaten. Door mij werden in de loop der laatste 10 jaren enkele soorten gekweekt, waarvan de metamorfose onbekend was.

Ik verkreeg *Meliera omissa* uit riet, *M. cana* uit *Artemisia maritima*, *Ptilonota* uit grote *Luzula's*, *Herina palustris* uit *Schoenus nigricans*. De vliegen zijn gebonden aan bepaalde biotopen, waar de voedselplanten voorkomen en treden veelal massaal op. In Nederland zijn tot dusver geen gevallen van schade bekend geworden. De *Seioptera*-vliegen schijnen op dode insecten af te komen. Ik trof een aantal exemplaren zuigend aan op een dode rups. Door anderen is dit bevestigd. Overigens zijn er geen gegevens bekend over de oecologie.

De verspreiding der uit Nederland bekende soorten is als volgt:

Tetanops myopina Fall., Dipt. Suec. Ortalid., p. 2, no. 1, 1820. „Tetanops (myopina) albicans, pedibus pallidis; maculis abdominis quadratis oppositis nigris; alis albis, fuscomaculatis.”

Deze soort is typerend voor de Helm-Zandhaverassociatie. Zij verbergt zich onder zand en vliegt zelden. Bekend uit een groot aantal kustplaatsen en ook van de Noordzee-eilanden. Verder bekend van Soesterheide, Vollenhove, Zuidlaren, Beetsterzwaag en Hilversum.

Ptilonota guttata Mg., S.B. 6 : 380. „Cinerea; thorace lineis duabus fuscis; abdomine maculis dorsalibus albidis; vitta frontali antennisque rufis; alis fuscis albo-guttatis.”

Zeldzaam. Alleen bekend uit Gulpen (v. D. WIEL), Valkenburg (KABOS), Schin op Geul (KABOS).

Herina frondescentiae L., Fauna Suec., 1761, no. 1881. „Alis nigris; fasciis duabus punctisque duobus albis; corpore nigro.”

Vrij zeldzaam, maar van vele vindplaatsen bekend.

Herina palustris Mg., S.B. 5 : 281. „Nigra nitida; fronte tarsisque posterioribus rufis; alis basi costa punctoque apicali dilute fuscis.”

Op vochtige plaatsen soms algemeen. Bekend van Texel, Terschelling, Ameland, Schiermonnikoog, Groesbeek, Bunde, Empe, Wassenaar.

Herina nigrina Mg., S.B. 5 : 279. „Nigra nitida; capite rufo; pedibus nigris; alis fasciis duabus abbreviatis maculaque trigona apicali fuscis = *H. germinationis* Rossi 1807.

In Nederland zeldzaam. Bekend van Gulpen, Bunde, Sittard, Epen en Gronsveld.

Meliera crassipennis Fabr., Ent. Syst. 4 : 357, no. 185. „Musca (crassipennis) cinerea abdomine nigrofasciato, alis lacteis: fasciis quatuor abbreviatis nigris.”

Tussen riet en zoet water. Langs de rivieren en in de Utrechtse plassen. Ook in Zuidholland, Groningen en Friesland. Vaak verwisseld met *M. omissa*.

Meliera cana Loew., Berl. entom. Zeitschr. 2 : 374, IV, 1, 1858. „Ortalis cana, unicolor, capite flavescens, alae venis testaceis maculisque nigris.”

Zeldzaam, bekend uit zilte schorren.

Melieria picta Mg., S.B. 5 : 276. „Cinerea; abdomine nigro-fasciato; capite rufo; pedibus nigris; alis maculis quatuor fuscis.”

Zeldzaam. Bergen op Zoom, Monnikendam, Vollenhove, Middelburg, Woensdrecht, Diemen, Terschelling.

Melieria omissa Mg., S.B. 5 : 274. „Cinerea immaculata; pedibus totis rufis; alis fusco maculatis.”

Algemeen tussen riet op zilte plaatsen.

Meckelia urticae L. Fauna Suecica no. 1875. FABR. Sp. Insectorum 2 : 453, no. 98. „Musca (urticae) alis albis, puncto terminali fasciisque tribus distinctis fuscis.”

Komt op dezelfde plaatsen voor als de voorgaande soort en eveneens massaal.

Myrmecomylia rufipes Mg., S.B. 5 : 294. „Cephalia rufipes. Nigra; scutello pedibusque testaceis.”

Slechts éénmaal in Nederland gevangen door Dr. G. BARENDRECHT (Heerlen, 3.VIII.1935). Het exemplaar behoort tot de variëteit *nigripes*, waarvan de poten zwart zijn.

Myennis octopunctata Coq. „Thorax antice linea recta utrinque brevi; nigra, macula grisea quadrata in area nigra, punctis octo nigris in lineas 2 transversas, parallelas dispositis.”

Deze vlieg loopt met vibrerende vleugels op *Populus*-stammen en is vrij zeldzaam. Bekend van Boxtel, Nuth, Ossendrecht, Denekamp, Schalkhaar, Venlo, Elburg, Amsterdam, Utrecht, Nieuwersluis, Breda, Zutphen, Diepenveen.

Seioptera vibrans L. FABR. (Sp. insect. 2 : 450, no. 81). „Musca (vibrans) alis attaque les petits insectes à téguments mous.”

Niet zeldzaam en zeer verbreid. Volgens SÉGUY is deze soort: „carnivore, attaque les petits insectes à téguments mous.”

Summary

Discussion of the Netherlands species of Otitidae (Diptera).

Amsterdam Z. 1, Van Baerlestraat 26 I.

Te koop. BEIRNE, British Pyralid and Plume Moths f. 5; STEP, Bees, Wasps and allied Insects f. 7,50; COLYER & HAMMOND, Flies British Isles f. 11,50; EVERS, Nederl. Kevers f. 5,50; v. D. WIEL, Welke kever is dat? f. 3; SORHAGEN, Kleinschmetterl. Mark Brandenburg f. 3; WLEEMSE, De in Nederl. voork. Oorwormen f. 0,25; LEMS, Gaasvliegen f. 0,25; HEYLIGERS & LEMS, Dagvlindertabel f. 0,50; BENNO, Bijen, Wespen en Mieren f. 0,75; KRUSEMAN & PIET, Tweevleugelige Insecten f. 1; complete serie Verkade albums f. 100.

Primus oppomplamp f. 15; M.L.-lamp, buizen en 30 m kabel f. 20; bijbehorende looplamp f. 5; partij glaskospelden f. 1,50; 500 roestvrije spelden f. 2,50; grote partij spanblokjes f. 10; partij spanplanken f. 2,50 (en diverse andere prepareerbenodigdheden).

Porto voor koper.

M. KOOI, Rembrandt van Rijnstraat 22, Groningen.
